

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

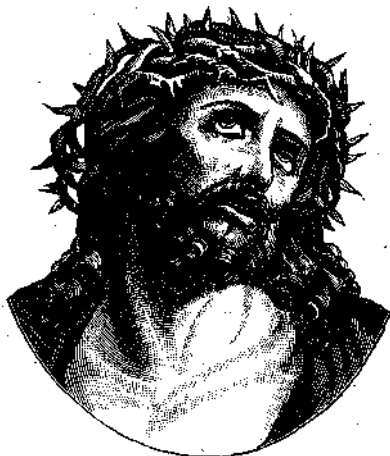
Συνοργάζονται είσι δεκτοί πάντες. Δημοσιάζονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνοργαζῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἄγγελαι μετ' εἰκόνων. Συνορμαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα πάντος ἔθνους προπληρωταί.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. ἑρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνορμαὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς Φύσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34. — ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. ἑρ. 8, — Ἐξωτερ. φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Πρὸ τοῦ ἑσταυρωμένου. ὑπὸ Α. Ν. Κ. — Ἡ καταδίκη τοῦ Ἰησοῦ, ὑπὸ Ἐρκ. — Ἐπιστολὴ περὶ Ἰησοῦ, ὑπὸ Ἐρκ. — Πότε ἐγενήθη ὁ Χριστὸς; ὑπὸ Φρίκ. — Ἐρασιματὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ Ἄναστ. — Νέα δοκίμια τῆς κριτικῆς καὶ ἱστορίας ὑπὸ Taine μέλους τῆς γαλλ. ἀκαδημίας (μετάφρασις Ἀθ. Πετρίδου). Φιλοσοφία θρησκευτικῆ. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ὑπὸ J. Regnaud, (Συνέχεια). — Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ χρώματος τῶν οὐρανίων σωμάτων (Συνέχεια καὶ τέλος). ὑπὸ Π. Μαρμαρᾶ. — Ἄς ἤμην ρόθον (ποίημα) ὑπὸ I. Νάννου. — Διήγηματα. — Ἀλληλογραφία τῆς Φύσεως. — Ἄγγελαι.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ

Λαός μου τί ἐποίησά σοι καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας ;

Υβρίζει, ὀνειδίζει, ἐμπύζει, βρπίζει ὁ ὑπὸ τοῦ πάθους τυφλωθεὶς ἀχαλίνωτος λαὸς τὸν χορηγὸν τῆς ζωῆς, τὸν κτίστην τοῦ Σύμπαντος. Μαινεται ὡς τρικυμία μοχλωμένη τοῦ Ὀκεανοῦ ὁ κτηνώδης συρφετὸς τῶν Φαρισαίων καὶ Γραμματέων καὶ ὑπὸ ἀλλόφρονος μέθης ἐκδικήσεως κατέχεται ὄρων καθηλούμενον ἐπὶ τοῦ εὐλοῦ τοῦ Σταυροῦ τὸν ἐτάζοντα καρδίαι καὶ νεφροὺς καὶ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ὑφιστάμενον. Ὀργιᾶ καὶ παραπαίει ὁ ὄχλος; τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἣν ἤρατο κατὰ τῆς Ἀληθείας, τῆς Ἀρετῆς, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀγάπης. Τὸ φῶς τῆς Ἀληθείας δὲν εἰσδύει εἰς τὴν ἀβυσσον τῆς κακίας, ἐν ἣ τὸ λογικὸν τοῦ λαοῦ εἶχε κατακρημνισθῆ. Τὴν βυπαρὰν ψυχὴν του δὲν ἀποκαθαίρει ὁ ἀτελεύτητος ποταμὸς τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου. Τὴν ἀπεσκληρημένην ὑπὸ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἀμαρτίας καρδίαν του δὲν μαλάσσουναι τὰ μελίρρητα ῥήματα τῆς Ἀγάπης. Ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης δὲν διαλύει τὴν παχυλὴν διμύλην τῆς ἀμαθείας ἐν ἣ ἐνερτύφα βεβουθισμένοι ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ σκότει τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀπωλείας. Τυφλὸς ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν μωρῶν καὶ τυφλῶν, ἀνευ ἀφορμῆς, τὸν εὐεργέτην εἰς θάνατον παραίδει, ἀνευ αἰτίας, τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τοῦ

μάννα ἐκθρέψαντα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ προσήλοι. Ἀσυνειδήτως χολῆν καὶ ἔξος ποτίζει τὸν ἐκ πέτρας ἀναβλύσαντα τὸ ὕδωρ. Μετὰ ληστῶν κατατάσσει τὸν φωτίσαντα διὰ στήλης πυρός. Ἀνοικτιρμόνως κεντᾶ τὰς πλευράς τοῦ ὀδηγήσαντος αὐτὸν ὑπὸ τὸν πέπλον νεφέλης, διαδηλῶν οὕτω τὴν ἀσύγνωστον ἀγνωμοσύνην καὶ ἀχαριστίαν του!

Ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιούσι !

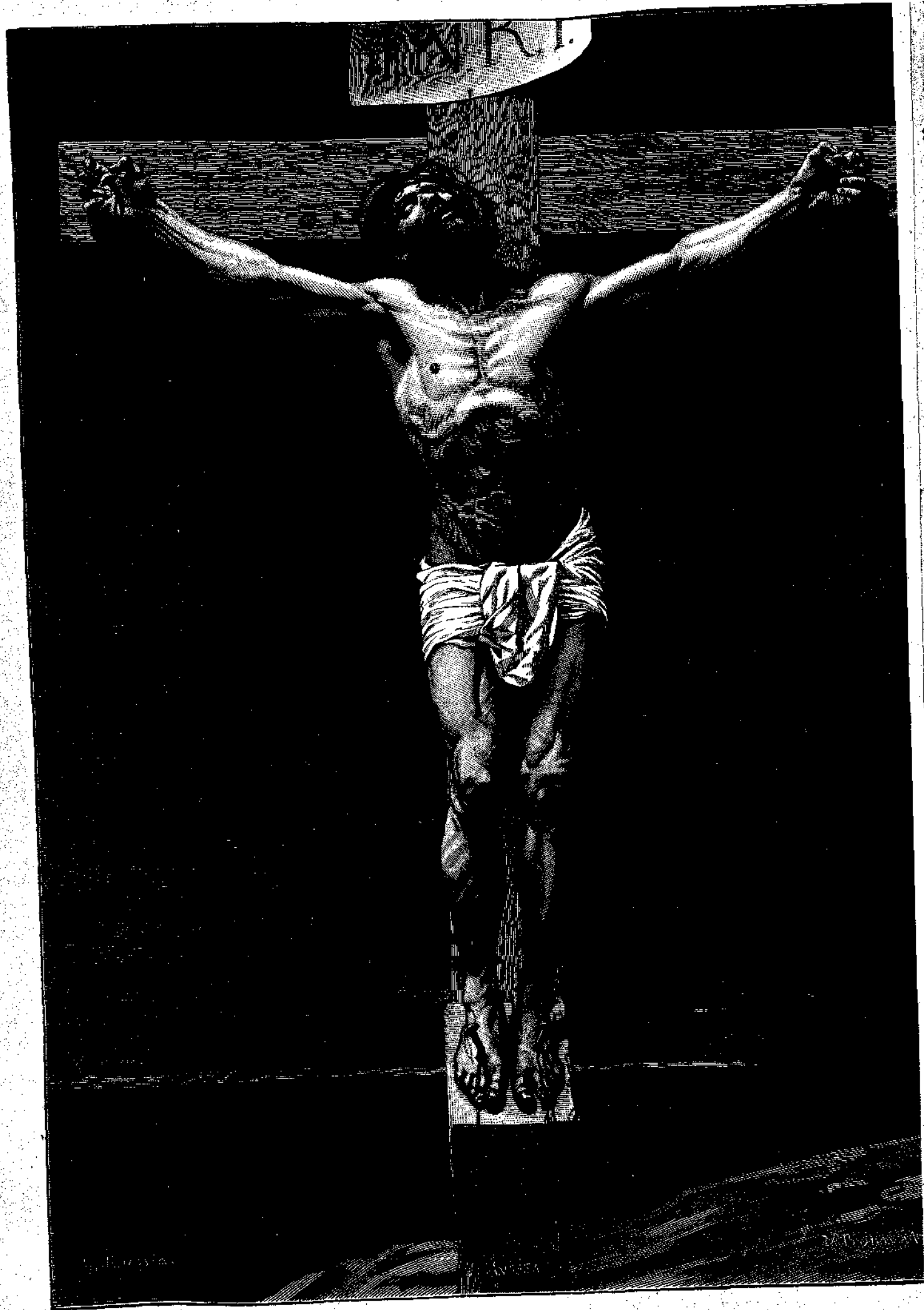
Ἀνέχεται τὰ πάνδενα ὑφιστάμενος μετὰ ἀταραξίας καὶ ἐγκαρτερήσεως χωρὶς οὐδεμίαν κραυγὴν ὀδύνης νὰ ἐξέλθῃ τῶν χειλέων του. Δὲν ὀργίζεται, δὲν μνησικακεῖ, ἀλλὰ μετὰ γλυκύτητος συγχωρεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς ψυχῆς τῶν ἀχαριστῶν καὶ ἀνόμων « Ἄφες αὐτοῖς » ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγχωρήσεως, ἡ ὑψίστη ἐκφρασις τῆς ἀγαθότητός του, τὸ κορυφωμα τῆς εὐσπλαγγνίας του, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν « ἀγαπάτε ἀλλήλους. »

Τετέλεσται !

Καὶ καθολικὴ ἀνατροπὴ τῶν νόμων τῆς φύσεως γίνεται ἡ ἀπήχησις τῆς μεγάλης φωνῆς, ἣν ἀφίνει νὰ ἐξέλθῃ τῶν χειλέων του ὁ τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτης. Ἐπανάστασις ἐν τῇ ἀρμονίᾳ τῆς λειτουργίας τοῦ Σύμπαντος γίνεται αἰσθητὴ ἐκδήλωσις τοῦ κλέους τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ, ὡς ἀρνίον ἀκακῶν ἐπὶ σφαγὴν ἀχθέντος. Τετέλεσται ! . . . Καὶ τὸ σύμπαν εἰς πένθος βυθίζεται. Ἡ φύσις πένθιμον περιβαλλομένη στολήν, μελαγχολεῖ καὶ σκυθρωπάζει. Ὁ οὐρανὸς θλιβόμενος καλύπτει τὸ πρόσωπόν του μὲ βαθυτάτον σκότος. Ὁ ἥλιος κρύπτει τὸ φῶς τῶν ἀκτίνων του. Τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων εἰς Τάφον μεταστρέφεται. Ἡ γῆ ἀπολοφυρομένη, ἀναβάλλει στεναγμοὺς ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς καὶ συγκλονίζεται ἐκ θμελιῶν. Αἱ πέτραι συγκινούμεναι πρὸ τοῦ φοικτοῦ θεάματος, διαρρηγγυνται ! Καὶ ἐκ τῶν ὠρῶν χειλέων τοῦ Διδασκάλου, ἐξ ὧν ἐξήλθον τὰ θεϊότερα ῥήματα, ἐξέρχεται ἡ τελευταία λέξις, ἡ ἐπισφράγισις τῆς διδασκαλίας του, τὸ στέγασμα τοῦ ἠθικοῦ οἰκοδομηματος, τὸ στεφάνωμα τοῦ μεγάλου ἔργου του, ὑπὲρ οὗ κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐμαρτύρησε . . . ἐσφαχιάσθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Καὶ τὸ πνεῦμά του, τὸ φωτίσαν καὶ ἀγνίσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπιτερόγισε πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἀνῆλθε πρὸς τὸν Ἄϊδιον Πατέρα ἐξ οὗ ἐξεπορεύθη.

Μνήσθητί μου Κύριε !

Πρὸ τοῦ εὐλοῦ τῆς Ἀθανασίας, πρὸ τοῦ ἀγιασθέντος Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πρὸ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως, πρὸ

Ο Πιλάτος εισήλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον ἐν ὄργῃ καὶ δεῖταξε τοὺς Ἰουδαίους δικαστὰς νὰ καταδικάσωσιν εἰς θάνατον τὸν Ἰησοῦ καὶ ἀθωώσωσι τοὺς δύο ληστὰς.

Ἄλλ' οἱ ἱερεῖς καὶ γραμματεῖς δικασταὶ εἶπον τῷ Πιλάτῳ· « Ἡ ἀμαρτία τοῦ ἀθώου ἔστω ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου! Καταδικάζεις ἀθῶον καὶ ἀθώους κακούργους! »

Ἐξῆλθον, ἐνίψαν τὰς χεῖρας καὶ εἶπον·
— Ἀθῶοι ἐσμέν τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου!

Ο Ἰησοῦς ἐσταυρώθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο ληστῶν. Ἄλλα τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ τάφος αὐτοῦ εὗρεθ' ἀνεωγμένος καὶ κενός....

Τοιαῦται αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Νοτόβσκη. Τὸ ἔργον αὐτοῦ θέλει ἐγείρει θυέλλας παρὰ τοὺς θεολόγους καὶ τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν ἱστορίαν τῶν θρησκειῶν. Θὰ δειχθῆ ἂν αἱ ἀποκαλύψεις αὐτοῦ εἰσὶν ἐκ πηγῆς ὄντως αὐθεντικῆς.

Καθ' ἣν ἐποχὴν τοσαύτη ἐπιδεικνύεται ἐχθρότης ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, θεωρουμένων ἐνόχων τοῦ θανάτου τοῦ ἀθώου καὶ ἀκάκου Ἰησοῦ, ἴσως σκοπίμως ἀνατρέπονται οἱ ὄροι καὶ ἐπιρρίπτεται ἡ εὐθύνη ἐπὶ τοῦ Πιλάτου, ἐξαγριζομένων οὕτω τῶν ἱερέων καὶ γραμματέων.

Ἐπάρχει ὑπόνοια μήπως τὸ χρῆμα τοῦ Ρότσιλδ ἐκίνησε τὴν σοφὴν ἔρευναν τοῦ Νοτόβσκη. Τὸ βιβλίον του, δημοσιευθὲν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν θέλει κριθῆ αὐστηρῶς. Ἄλλ' ἂν ἀποδειχθῆ ἡ αὐθεντικότης τῶν σημειώσεών του, ὑπολείπεται νὰ ἐξερευνηθῆ διατί οἱ εὐαγγελισταὶ ἠγνόουν τὰ ταξείδια τοῦ Ἰησοῦ ἢ διατί δὲν τὰ ἐμνημόνευσαν;

Ἄναστ.

ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΥΠΟ

R. TAINE

μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Μετάφρασις Ἀθ. Πετρίδου, ἐλευθέρα)

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΙ Η ΓΗ

ΥΠΟ

J. REGNAUD

(Ἰδε συνέχεια φύλλον 40.)

ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ πολυμαθεῖς Γερμανοὶ ὀλίγον ἐπιφυλακτικοὶ (καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔστι σπάνιον), πραγματεύοντες τὴν «βίβλον», ὡς τι βιβλίον Ἰνδικὸν ἢ Περσικόν, παρ' οἷς διερευνῶσι τὴν ἐποχὴν τῶν διαφόρων αὐτοῦ μερῶν, τὸ ὄνομα πάντων τῶν συγγραφέων αὐτῶν καὶ τὰς λεπτομερεῖς ἀποδείξεις τῆς αὐθεντικότητος αὐτῶν. Παραδεχθῶμεν ἀκόμη ὅτι ὅπως ἐξηγήσωσι τὰς προφητείας, τὰς παραδόσεις καὶ τὰ θαύματα, ὑπολογίζουσι τὸ κλίμα, τὸ ἔδαφος, τὴν γειτνίασιν ἐρήμου, τὸν ἐθνικὸν ὄργανισμὸν, καὶ τὸ τῆς ἐθνικῆς ἀκόμη φαντασίας δημιουργικόν. Φαντασθῶμεν ἐπὶ τέλος ὅτι μετέρχονται ἐν τῇ «βίβλῳ» ἀπάσας τὰς ἀμφιβολίας τῆς Κριτικῆς καὶ λογικῆς· ἔστω ὅτι ἡ βίβλος ἐθεωρήθη ἐναργῶς ὡς τι βιβλίον Ἰνδικὸν ἢ Περσικόν, οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀντιλέγοντες, θέλουσι κρίνει. ὅτι οὐδεὶς λαὸς ἔχει περισσοτέραν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κλίσιν πρὸς τὴν πλάνην καὶ πρὸς ἐνθύμησιν, ὀλιγωτέραν ἐπιδεικνύουσα πρὸς τὴν ἐπιστήμην, περισσοτέραν εὐκολίαν νὰ ἐξάπτεται, καὶ νὰ πιστεύῃ, καὶ ὀλιγωτέραν διάθεσιν νὰ ἐναντιοῦνται ἀκριβῶς καὶ νὰ κρίνῃ ὀρθῶς, ὡς θέλουσιν εὖρε, ὅτι αἱ βίβλοι αὐτοῦ ἐπάθον τοσαύτας μεταβολάς, καὶ παριστῶσιν τόσον ὀλίγας προφυλάξεις, ὅσον τὰ πρῶτα ποιήματα τῆς Περσίας ἢ τῆς Ἑλλάδος· θέλουσιν ἐξηγήσει τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰουδαίων

καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ δι' ἑνὸς τρόπου τοσοῦτον εὐαγήμου, καὶ διὰ λόγων τοσοῦτον φυσικῶν, ἔσον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Πολυθείας, καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. Ἄλλ' ὁ ἀληθὴς πιστὸς θέλει θεωρήσει ταῦτα ἐν μειδιᾷματι· θέλει παραδεχθῆ ἐν οἴκτῳ καὶ δυσπιστίᾳ τὴν ἀνθρώπινην κρίσιν, ἥτις, ἐλευθέρα τῶν κυρίων αὐτῆς δυνάμεων, κλίνει οὕτω κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγομένη, καί, ὅταν ἄλλος τις ἐπιδίδοται εἰς συμπεράσματα, αὐτὸς διατρέχει ἑκατὸν χιλιάδας λεύγας πρὸς τὸν Οὐρανόν.

Καταλαμβάνομεν λοιπόν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Πίστεως, ἢ ἡ θρησκεία ποιεῖται χρῆσιν, εἰσὶ πλεονεκτήματα ἔξωθεν προελθόντα· ὅτι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα διαφεύγουσι τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὴν προσβολὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου· ὅτι ἐξετάζουσι τὴν πίστιν συγκαίως ἐχθρικῶς, πάντοτε δ' ὑπὸ κατωτέρων ἐποψιν, καὶ ὅτι πρὸς διάψευσιν ἢ κατάργησιν τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς ἐπιβάλλονται πρὸς ὀδηγίαν ἐκεῖνα αἱ ἀρχαί, αἵτινες χρησιμεύουσι μᾶλλον πρὸς ἀνατροπὴν ἢ ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς. Οὗτος δὲ ὁ προϋποτιθέμενος συνδυασμὸς ἐστὶ πόλεμος διακεκρυγμένος πρὸς τὴν Θρησκείαν.

III

Ἄλλ' οὗτος ὁ προϋποτιθέμενος συνδυασμὸς ὑπάρχει ὡσαύτως πόλεμος κεκρυγμένος πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον. Διότι ποία περίπτωσις τῶν δύο Σχολῶν καὶ τῶν δύο μεθόδων, αἵτινες θεμελιουσι τὰς θρησκείας, συνεργεῖ τῷ ὀρθῷ λόγῳ; ὀμιλήσατε εἰς ἓνα σοφὸν περὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν αὐθεντείαν (l' autorité), περὶ ἀμέσου πίστεως, περὶ θρησκείας ἀνευ ἀποδείξεων, περὶ συγκαταθέσεως διδομένης ὑπὸ τῆς καρδίας· προσβάλλετε τότε τὴν μέθοδον αὐτοῦ, καὶ παροξύνετε τὸ πνεῦμα. Ὁ πρῶτος αὐτοῦ κανὼν πρὸς ἔρευναν τῆς ἀληθείας εἶναι νὰ ἀπορρίπτῃ πᾶσαν ἐξωτερικὴν αὐθεντείαν, νὰ μὴ παραδέχῃται εἰμὴ τὴν προσωπικὴν ἐνέργειαν, νὰ θέλῃ νὰ ψηλαφῇ καὶ νὰ βλέπῃ, νὰ μὴ ὑποστηρίξῃ τὴν πίστιν διὰ μαρτυριῶν ἢ μετὰ ἔρευναν, συζήτησιν καὶ ἐξέλεγξιν. Ἡ ζωηρότερα αὐτοῦ ἀποστροφή εἶναι πρὸς διαβεβαιώσεις ἀνευ ἀποδείξεων, ἃς ὀνομάζει προκαταλήψεις, πρὸς ἀμέσον θρησκείαν, ἣν ὀνομάζει «Εὐπιστίαν», πρὸς συγκαταθεσὶν τῆς καρδίας, ἣν ὀνομάζει Ἀδυναμίαν τοῦ Πνεύματος. Φέρετε αὐτῷ ὡς ἐναντίον ἐπιχείρημα τὴν ἀκαταμάχητον δυνάμιν τῆς πίστεως.—οὐδ' ἀπαντᾷ δι' ἑνὸς κεφαλαίου τοῦ Dugalssteinart, καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ θρησκεία εἶνε διακεχωρισμένη τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ὅτι ἡ φαντασία, ἡ ἔξις, καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐπαρκοῦσιν, ἵνα στερεώσωσι τὴν ἡμετέραν συγκαταθέσιν, ὅτι συγκαίως ἡ περὶ τῆς εἰσεῖς εἶναι τόσον ἰσχυρωτέρα, ὅσον ὀλιγώτερον εὐλογος, καὶ ὅτι ἐν πλάνῃ διατελῶν λαμβάνει ὑπ' ὄψει τοὺς μάρτυρας τῆς θρησκείας, ὅσον καὶ τὴν ἀλήθειαν. Ἀντιπαραθέσατε αὐτῷ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἀκουσίου ἐμπνεύσεως καὶ τὸν φωτισμὸν τῶν ὑπερφυσικῶν ἀποκαλύψεων.—ἀνοίγει τὸ βιβλίον d' Esquirol, ἐπισυνάπτει τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰωάννας d' Arc, τοῦ Μωάμεθ, ἢ τῶν Πουριτανῶν, οὐδ' ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ὀπτασίαι ἀποτελέσματά εἰσιν ἐγκεφαλικῶν τινος ἐρεθισμοῦ, καὶ ὅτι ἐν ποτὸν ἀρκεῖ νὰ ἐπιφέρῃ μίαν τοιαύτην παρπλάνησιν. Ὁ σοφὸς παραδέχεται τὴν ἐμφρονα θεωρίαν καὶ σκεπτικότητα, καὶ τὸ βραδέως ἐρχόμενον συμπεράσμα, τὴν περιεσκεμμένην καθολικότητα, τὸν ἀκριβῆ συλλογισμὸν, καὶ τὰ ὠρισμένα πορίσματα τοῦ ὑπολογισμοῦ.—καὶ οἷς ἐρχεσθε νὰ ζητήσητε ἀπὸ αὐτῶν νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὰς μεθόδους αὐτοῦ τὰς ἐναντίας μεθόδους· ἐπιβάλλετε αὐτῷ θρησκείαν ἀνευ ἀποδείξεων, ἥτις ἐπιτρέπεται τῷ λαῷ, καὶ ὀπτασίαν ἐκστατικὴν, ἥτις συγχωρεῖται τοῖς πάσχοις ὑπὸ ἀσθενείας· ἀνατρέπετε τὴν φύσιν αὐτοῦ, καταστρέφετε τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ καὶ κάμνετε ἐναντίον αὐτοῦ πολὺ περισσότερον, ἀφ' ὅτι

λόμθα, παρακαλούμεν θερμῶς τὸν φίλον ἀναγνώστην τὸν ἀνακαλύψοντα τὸ σφάλμα μας τοῦτο, ὅπως διορθῶσιν αὐτὸ δι' ἄλλης ἐπιτυχιστέρας ἐξηγήσεως.

Π. Ε. Μαρμαρᾶς. φ.ν.

ΑΣ ΗΜΗΝ ΡΟΔΟΝ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΙ Κ...

Ἦτον γλυκοχαράγματα, αὐγὴ τοῦ Ἀπριλίου,
Καὶ τῆγρια χόρτα του βουνοῦ
Ἐπρασινίζαν μὲ χαράν,
Ποῦ ξύπνησ' ἡ ἀγάπη μου, ὡσεὶ, ἀκτίς Ἡλίου,
Πρὶν τὸ λυκόφωσ τ' οὐρανοῦ
Εἰς ἐξοχὴν τὴν ἀνθηρὰν
Ἀπὸ τὰς αὔρας τῆς νυκτός, φωτισ' ὡς μαργαρίτας
Σταγόνας ὀροῦσσι ἀργυρᾶς
Ἀποκρυσταλλωμένας
Ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν, εἰς μυριάδας πλείστας
Σ' τῆς γῆς, τῆς πρωϊνῆς χαρᾶς
Τὰς ἡμισθεσμένας.

Εἰς ὅλην τὴν λαμπρὰν αὐτὴν τῆς φύσεως εἰκόνα
Ἐβάδιζεν ὡσεὶ σκιά
Ἀφρόπλαστη παρθένος
Μὲ τὴν καρδίαν πάλλουσαν, εἰς ἀνθηρὸν λειμῶνα
Κι' ὁμοιάζεν ὡσεὶ θεᾷ
Ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὸ γένος.

Βαδίζουσα κ' εἰς ρεμβασμούς, ἡ κόρ' ὄνειροπόλει
Ἐκοπτεν ἄνθη τοῦ ἀγροῦ
Ὁρατὰ καὶ ὀροσάτα,
Ρόδα, καὶ κρῖνα γελαστὰ ἀπὸ τὸ περιβόλι
Γελῶσα τᾶβαλε φροῦ φροῦ
Σ' τὰ στήθη τῆς τάρφρατα

Πῶς ἤθελον νῆμον ἐκεῖ σιμά τῆς νὰ μυρίζω
Κι' ἐγὼ ὡς ρόδον ζηλευτὸ,
Ν' ἀπλώσῃ νὰ μὲ κόψῃ
Στήθη τῆς τὰ μαμαρίνα μὲ τᾶλλα νὰ στολιζῶ
Κι' ἐκεῖ γλυκὰ νὰ τὴν κυτῶ
Σ' τὴν ροδινὴ τῆς ὄψι.

Ἄς ἤμην ρόδον μὲ ὀροσὰ τὰ στήθη τῆς νὰ ράνω
Τ' ἀφροπλάσμένα τί χαρά;
Γλυκὰ νὰ μὲ μυρίζῃ,
Καὶ ἡ πνοή τῆς, ν' ἔρχεται ἔς τὰ φύλλα μου ἐπάνω
Μὲ τὴν ματιά τῆς ἰλαρὰ
Νὰ μὲ ἀποκοιμίζῃ.

Ἄς ἤμην ρόδον εὐσομον, καὶ μ' ἄλλα νὰ μὲ φέρνουν
Μ' ἄνθη πολλὰ ροδωνιάς
Στὴν κόμην τῆς ἐπάνω
Καὶ οἱ χρυσοὶ τῆς βόστρυχοι ὁμοῦ μ' ἐμὲ νὰ γέρνουν
Στὰς ροδιὰς τῆς παρειᾶς
Κ' ἐκεῖ ἄς ἀποθάνω.

Σῦρος Μηνὶ Μαρτίῳ 1894

Ι. Νάννος.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 37 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

292. Αἶνιγμα.

Οὐδαὶς ἔλυσεν.

293. Αἶνιγμα. Θῆρα—Θύρα.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Σ. Ἀποστόλου ἐξ Ἀθηνῶν, Β. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνης καὶ Β. Μετερνίχου ἐξ Ἀθηνῶν.

294. Αἶνιγμα. Ὑλιστής—Ληστής.

*Ἐλυσαν αὐτὸ, οἱ κ. κ. Εὐγενεῖα Πιερώνη ἐξ Ἀθηνῶν Σ. Ἀποστόλου ἐξ Ἀθηνῶν, Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, Β. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνης καὶ Β. Μετερνίχου ἐξ Ἀθηνῶν.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρθ. 38 φύλλῳ τῶν αἰνιγμάτων.

295. Αἶνιγμα. Οἱ δίκαι Ἀραβικοὶ ἀρέθμοι.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Δημήτριος Γ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν, Α. Κυριακάκος ἐκ Φαναρίου, Κυρ. Γ. Βερέττης ἐξ Ἀθηνῶν, Σ. Βλάχος ἐκ Κερκύρας, Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, Θ. Σταματόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, Κ. Πακπανικολάου ἐκ Πύργου, Ε. Νουταράκης ἐκ Τάντας.

296. Αἶνιγμα. Ὁ ὀροδαίκτης καὶ ὁ λεπτοδαίκτης.

*Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Εὐγενεῖα Πιερώνη ἐξ Ἀθηνῶν, Α. Κυριακάκος ἐκ Φαναρίου, Κυρ. Βερέττης ἐξ Ἀθηνῶν, Σ. Βλάχος ἐκ Κερκύρας, Κ. Πακπανικολάου ἐκ Πύργου, Ε. Νουταράκης ἐκ Τάντας καὶ Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου.

297. Αἶνιγμα. Ἡ Μουσική.

*Ἐλυσαν αὐτὸ ἡ Δις Εὐγενεῖα Πιερώνη ἐξ Ἀθηνῶν, Γ. Σ. Ἀναστασόπουλος ἐκ Πειραιῶς, Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, Θ. Σταματόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, Β. Μετερνίχου ἐξ Ἀθηνῶν, Κ. Οικονόμου ἐξ Ἀθηνῶν, Ε. Νουταράκης ἐκ Τάντας.

298. Αἶνιγμα. ἀνά. — παρὰ — διὰ — ἀναπαράδια.

*Ἐλυσαν αὐτὸ, ἡ δεσποινὶς Εὐγενεῖα Πιερώνη ἐξ Ἀθηνῶν, Δ. Πανάρετος ἐκ Λαμίας, Γ. Σ. Ἀναστασόπουλος ἐκ Πειραιῶς, Δημ. Γ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν, Α. Κυριακάκος ἐκ Φαναρίου, Κ. Γ. Βερέττης ἐξ Ἀθηνῶν, Σ. Βλάχος ἐκ Κερκύρας, Γ. Α. Μαρούλης ἐκ Σύρου, Θ. Σταματόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, Ε. Νουταράκης ἐκ Τάντας.

299. Αἶνιγμα. Ναπολέων — Λέων.

*Ἐλυσαν αὐτὸ, οἱ κ. κ. Γ. Σ. Ἀναστασόπουλος ἐκ Πειραιῶς, Θ. Γ. Δίδες ἐκ Καλαμῶν, Θ. Σταματόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Ε. Νουταράκης ἐκ Τάντας.

*Ἐπομένως πρώτη λύτης ἀνεδείχθη ἡ Δις Εὐγενεῖα Πιερώνη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Γ. Α. Μ. Σῦρον. — Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Βραδύτης προῆλθε συνεπείᾳ ἀπουσίας Διευθυντοῦ εἰς Αἴγυπτον, οὐχ ἦτον ἅπαντα τὰ φύλλα ἐκδίδονται τακτικῶς. Γ. Μ. Κ. Λαλκίδα. Ἐπιστολὴ μὲ συνδρομὰς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Κίνιας δὲν ἀπέστειλεν ἔτι τίποτα. — Ν. Α. Ζαγοράν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Ι. Γ. Κ. Μόχορον. Ἐπιστολὴ καὶ ἀγγελία ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, καὶ σειράι ἐστάλησαν, — Γ. Κ. Λαλκίδα. Μάλιστα ἐλήφθη ἡ συστημένη ἐπιστολὴ καὶ σᾶς ἀπηντήσαμεν εἰς παρελθούσαν ἀλληλογραφίαν. — Κ. Ο. Δ. Ἀγᾶ. Διεύθυνσίς σας ἠλλάγη, ὡς γράφετε. — Γ. Π. Πειραιᾶ. Οὐδὲν παράκονον. Ἄπαντα τὰ φύλλα διηρθύοντο αὐτότε. Ἐπαναστέλλομεν αὐτὰ. — Ν. Π. Καλάμας. Συνεστημένη ἐλήφθη. Ἀποδείξετε ἐστειλάμεν ταχυδρομικῶς. — Α. Τ. Ἀμφισσαν. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστείλαμεν. — Ι. Π. Damanchour. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ὑποσχθέντα. — Α. Γ. Μ. Πρέβεζα. Σᾶς ἀπηντήσαμεν προχθές. Ἀποροῦμεν διὰ καθυστέρησιν. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας. — Π. Σ. Ἄρταρ. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν συνδρομητὰς. Ἐπιστρέψατε ἐναπομείναντα φύλλα. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Γ. Μεσοσῆνη. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Σειρὰν φύλλων ἀπεστείλαμεν. — Γ. Κ. Δημητσάναν. Ἐλήφθησαν, ἔχει καλῶς δι' ἔν έτος. — Α. Κ. Γ. Κάντολιον. Τριάκοντα φράγκα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν ἐκκαθάρισιν. — Α. Γ. Ἐργαθθα. Ἐπιστολὴ καὶ ποιήματα ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Οἱ κύριοι περὶ ὧν ἀναφέρετε δὲν εἶναι συνδρομηταὶ μας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰσερχόμενοι ἀπὸ τῆς 15 προσεχοῦς Ἀπριλίου εἰς τὸ 5ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φύσεως», παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες τοῦ λήγοντος ἔτους τὴν συνδρομὴν των, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην ταχέως, ἵνα μὴ κατ' ἀνάγκην ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς περαιτέρω ἀποστολῆς τοῦ φύλλου των.

Ἡ Διεύθυνσις.

*Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ